

Sygn. akt I ACa 32/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2011 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący :	SSA Zofia Kawińska-Szwed (spr.)
Sędziowie :	SA Mieczysław Brzdąk SO del. Tomasz Ślęzak
Protokolant :	Justyna Wnuk

po rozpoznaniu w dniu 22 czerwca 2011 r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa D. V.

przeciwko Skarbowi Państwa-Prezesowi Sądu Apelacyjnego w (...)

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 6 maja 2010 r., sygn. akt I C 931/09

1) oddala apelację;

2) przyznaje adwokat I. E. od Skarbu Państwa-Sądu Okręgowego w Krakowie tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu w postępowaniu apelacyjnym kwotę 6 642 (sześć tysięcy sześćset czterdzieści dwa) złote, w tym 1 242 złote podatku od towarów i usług;

3) zasądza od powódki na rzecz Skarbu Państwa-Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa 500 (pięćset) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt I ACa 32/11

UZASADNIENIE

Powódka domagała się zasądzenia od Skarbu Państwa Prezesa Sądu Apelacyjnego w (...) 300 000 zł z odsetkami od dnia wniesienia pozwu.

Z uzasadnienia pozwu oraz stanowiska wyrażonego na rozprawie 7 stycznia 2010 r. wynika, że powódka doznała uszczerbku na zdrowiu w wyniku zaniechania przez Sąd Apelacyjny rzetelnej kontroli wyroku Sądu Okręgowego w(...)wydanego w sprawie IC 583/01 oraz braku reakcji Sądu Apelacyjnego na permanentnie obrażanie powódki w pismach procesowych przez sędziów P. i K.-M..

Pozwany Skarb Państwa wniósł o oddalenie powództwa.

Zarzucił brak konkretyzacji podstawy faktycznej dochodzonego roszczenia, gdyby zaś uznać jego zasadność przedawnienie roszczenia, powagę rzeczy osądzonej i brak stwierdzenia niezgodności z prawem działania pozwanego.

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy powództwo oddalił i ustalił w oparciu o zeznania świadka A. I., lekarza u którego powódka leczy się, że powódka nie cierpi na chorobę psychiczną. Rozpoznano u niej jedynie już w wieku młodzieńczym głębokie zaburzenia osobowości o charakterze niedojrzałości emocjonalnej i społecznej z rysami nerwicowymi, który to stan utrzymuje się po dzień dzisiejszy. Nie rozpoznano u powódki innego uszczerbku na zdrowiu. Powódka pomimo zarządzenia wzywającego ją do złożenia wyjaśnień na temat schorzeń i krzywdy za jaką domaga się zadośćuczynienia uchyliła się od złożenia ich.

W ocenie Sądu Okręgowego podstawą materialno-prawną roszczenia stanowi art. 419 k.c. sprzed nowelizacji oraz 417² k.c. po nowelizacji, statuujący odpowiedzialność Skarbu Państwa za wywołanie rozstroju zdrowia niezależnie od uchybień popełnionych przez funkcjonariusza, wyłącznie w oparciu o zasadę słuszności. W świetle powołanych przepisów treść i zgodność z prawem podjętych przez sędziów czynności jest okolicznością nieistotną dla rozstrzygnięcia sprawy. Z tej przyczyny wnioskowane na te okoliczności dowody przez powódkę Sąd Okręgowy pominął.

Istota sporu, w świetle art. 361 § 1 k.c. sprowadzała się do wyjaśnienia czy doszło do uszczerbku zdrowia psychicznego lub fizycznego. Ciężar udowodnienia poniesienia szkody na osobie zgodnie z art. 6 k.c. spoczywa na powódce, czemu powódka nie sprostała.

Powyższy wyrok zaskarżyła apelacją powódka, która zarzuciła niewyjaśnienie okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, a dotyczących rzeczywistego stanu zdrowia, polegającego na totalnym wyczerpaniu nerwowym, wszelkich struktur organizmu, naruszenie prawa procesowego przez nieprzeprowadzenie żądanego dowodu z dokumentacji lekarskiej znajdującej się w aktach IC 2034/03 i nieustanowienie biegłego spoza (...), naruszenie art. 419 k.c. sprzed nowelizacji oraz 417⁽²⁾ k.c. po nowelizacji, oczywistą niesprawiedliwość wyroku. Domaga się jego uchylenia i przekazania sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania, przy uwzględnieniu kosztów postępowania apelacyjnego. Jednocześnie powódka wniosła o ustanowienie biegłego psychiatry w stopniu profesora spoza (...) dla ustalenia uszczerbku na zdrowiu.

Sąd Apelacyjny ustalił i zważył, co następuje:

W sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym dla (...) sygn. akt II K 1274/96/P, zakończonej orzeczeniem z 25 maja 1998 r. doszło do wydania opinii psychiatrycznej dotyczącej powódki, zdaniem powódki w sposób niezgodny z prawem, bowiem bez postanowienia sądowego o zarządzeniu obserwacji psychiatrycznej szpitalnej.

Powyższa okoliczność stanowiła podstawę w oparciu, o którą powódka wystąpiła z pozwem o odszkodowanie z tytułu bezprawnego działania sądu i postępowanie toczyło się przed Sądem Okręgowym w (...) pod sygnaturą I C 583/01, zakończyło się wyrokiem z 24 listopada 2005 r. oddalającym powództwo. Na skutek apelacji powódki Sąd Apelacyjny w (...) apelację tę wyrokiem z 24 maja 2006 r., sygn. akt I ACa 372/06 oddalił. Toczyło się także przed Sądem Okręgowym w Warszawie postępowanie II C 18/07 o zadośćuczynienie za bezprawne pozbawienie powódki wolności w sprawie II K 1274/96/8. Domagając się w przedmiotowej sprawie zadośćuczynienia powódka kwestionuje w dalszym ciągu ustalenia faktyczne, wyżej wymienionych prawomocnych orzeczeń. Z wydaniem opinii psychiatrycznej w sprawie II K 1274/96/P, pomimo braku zarządzenia obserwacji psychiatrycznej wiąże powódka obecnie szkody i rozstrój nerwowy.

Szkody na zdrowiu upatruje także w permanentnym obrażaniu powódki przez sędziów w pismach procesowych. Legalność kwestionowanych przez powódkę orzeczeń nie zostało w żaden sposób podważona.

Zasadnie zatem Sąd Okręgowy, mając na uwadze trudną sytuację materialną powódki rozważył żądanie pozwu na gruncie art. 417² k.c. Jednakże dla uwzględnienia powództwa w oparciu o wskazaną podstawę prawną było udowodnienie szkody. Nie są wystarczającym dowodem twierdzenia w tej materii powódki. Na poparcie, że powódka doznała rozstroju zdrowia, w wykonaniu wniosku dowodowego powódki Sąd dopuścił dowód z zeznań lekarza psychiatry A. I. (2), która nie potwierdziła by powódka doznała uszczerbku na zdrowiu. Powódka cierpi bowiem od wieku młodzieńczego do chwili obecnej na głębokie zaburzenia osobowości o charakterze niedojrzałości emocjonalnej i społecznej z rysami nerwicowymi. Nie jest to więc szkoda pozostająca w związku z podstawą faktyczną pozwu.

Prawidłowy, bo zgodny z art. 6 k.c. jest wniosek Sądu Okręgowego, że powódka nie udowodniła zaistnienia szkody. Sąd Okręgowy umożliwił powódce wykazanie uszczerbku na zdrowiu, z czego skarżąca nie skorzystała (k. 84).

Zarzuty apelacji jakoby Sąd Okręgowy nie wyjaśnił rzeczywistego stanu zdrowia powódki, nie dopuścił dokumentacji medycznej znajdującej się w aktach I C 2034/03 i nie ustanowił biegłego, wskazują na oczekiwanie powódki przejęcia przez Sąd inicjatywy dowodowej. Zarzuty te nie mogły odnieść skutku. W myśl art. 5 k.p.c. Sąd może stronom udzielać wyłącznie pouczeń co do czynności procesowych. Pouczenia w dopuszczalnym zakresie powódka otrzymywała. Powołała się powódka na dowody o współistniejących chorobach zawarte w aktach I C 2034/03, wnosząc dowód z tych akt, nie domagała się jednakże dowodu w postaci opinii biegłego lekarza. Pominięcie dowodu z akt przez Sąd Okręgowy w tej sytuacji było słuszne. Ustalenie szkody i jej związku przyczynowego z wydanymi orzeczeniami wskazanymi przez powódkę wymaga wiedzy specjalnej, tym bardziej, że powódka toczy od lat szereg procesów i jak wynika z jej twierdzeń nie pozostaje żaden z nich obojętny dla stanu jej zdrowia.

Wniosek o powołanie biegłego zawarty w apelacji nie może być traktowany jak nowy dowód, którego powódka nie mogła powołać przed Sądem I instancji. Analogicznie zaświadczenia o stanie zdrowia załączone do apelacji. Są to dowody, które dostępne były dla skarżącej jeszcze w toku procesu pierwszoinstancyjnego.

Powódka nie wyjaśnia, które z przepisów prawa procesowego Sąd Okręgowy naruszył w sposób wpływający na treść rozstrzygnięcia. W tych warunkach, wobec niestwierdzenia nieważności postępowania, Sąd Apelacyjny nie znajduje podstaw do dalej idącej kontroli orzeczenia ponad wskazany zakres.

Nie dopatruje się Sąd Apelacyjny także naruszenia prawa materialnego.

Powódka w motywach apelacji zarzutu tego nie rozwinęła.

W ocenie Sądu Apelacyjnego w powołanych przez powódkę okolicznościach faktycznych rozpoznanie sprawy było możliwe wyłącznie na gruncie art. 417² k.c.

Z tych względów Sąd Apelacyjny na mocy art. 385 kpc orzekł jak w sentencji.

Rozstrzygnięcie o kosztach uzasadnia art. 102 kpc w zw. z art. 108 § 1 kpc oraz § 19 rozp. M.. Spr. z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348).